

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **D. E.**, státní příslušnost Ruská federace
v ČR bytem X.

zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
se sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2020, č. j.: MV-130753-6/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

- I. **Stručné vymezení věci**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „OAM“) ze dne 9. 6. 2020, č. j. OAM-16562-32/ZM-2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle § 44a odst. 10 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i ze spisového materiálu, vyplynulo, že žalobce pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty s platností od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2015. Dne 11. 11. 2015 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 9 ve spojení s § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců (dále jen „žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty“). Téhož dne podal rovněž žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců (dále jen „žádost o změnu č. 1“). K žádosti o změnu č. 1 žalobce přiložil pracovní smlouvu ze dne 4. 11. 2015, uzavřenou se společností SOTEX INVEST s.r.o. na volné pracovní místo vedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsazených držiteli zaměstnanecké karty. OAM z výsledku jednatele společnosti SOTEX INVEST s.r.o. pana V. S. (dále jen „V. S.“) ze dne 1. 2. 2016 provedeného v rámci jiného řízení zjistil, že společnost nemá žádné zaměstnance (resp. pan V. S. je jediným zaměstnancem), že pan V. S. žalobce nezná a pracovní smlouvu s ním nepodepsal. Skutečnost, že žalobce nezná, zopakoval pan V. S. i při výsledku vedeném projednáváním případě dne 23. 7. 2018.
3. Dne 24. 8. 2016 žalobce doložil OAM pracovní smlouvu ze dne 13. 7. 2016 se společností FLAMONT s.r.o. na pracovní pozici montážní dělník. Dne 4. 11. 2016 na výzvu OAM, aby upřesnil, co podáním ze dne 24. 8. 2016 sleduje a zda je má OAM posuzovat jako žádost o změnu obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 41 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), požádal žalobce o povolení změny obsahu žádosti, a to změny zaměstnavatele ze společnosti SOTEX INVEST s.r.o. na společnost FLAMONT s.r.o. (dále jen „změna č. 2“). Dne 17. 5. 2018 obdržel OAM další pracovní smlouvu uzavřenou dne 2. 1. 2018 mezi žalobcem a společností FLAMONT s.r.o. na pracovní pozici dělník dřevovýroby.
4. Usnesením ze dne 5. 6. 2020, č. j. 16562-31/ZM-2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí o změně č. 2“), OAM nepovolil změnu č. 2 obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, neboť žalobce neprokázal, že mu jejím nepovolením hrozí vážná újma. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 10. 2020, č. j. MV-130753-5/SO-2020 (dále jen „druhostupňové rozhodnutí o změně č. 2“) zamítla.
5. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zamítl OAM prvostupňovým rozhodnutím, neboť došel k závěru, že jsou splněny podmínky pro zamítnutí žádosti podle § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců. Dle OAM byl totiž dán důvod pro zahájení řízení o zrušení zaměstnanecké karty dle § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, protože údaje podstatné pro její posouzení v ní uvedené neodpovídaly skutečnosti.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že z průběhu řízení je zřejmé, že mohl pracovat výlučně pro společnost FLAMONT s.r.o., neboť mu bylo společností SOTEX INVEST s.r.o. sděleno, že ho z kapacitních důvodů nemůže zaměstnat. Dále uvedl, že zvýšené finanční náklady a časovou náročnost spojenou s podáním nové žádosti cestou zastupitelského úřadu v zahraničí lze považovat za vážnou újmu. Nevyhovění žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty může znamenat ukončení jeho legálního pobytu, což lze rovněž považovat za vážnou újmu. Odvolání žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla. Ztotožnila se s názorem OAM, že pro povolení změny č. 2 obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty nebyly splněny podmínky. Rovněž přisvědčila OAM, že nebylo potřebné opakovaně předvolat žalobce k výslechu, protože měl po dobu řízení dostatečný časový prostor, aby sdělil veškeré rozhodné okolnosti, které měly být podle jeho názoru vzaty v potaz.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány porušily § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu, když nepostupovaly v souladu se zákonem, nešetřily jeho oprávněné zájmy a nedbaly na soulad přijatého řešení s veřejným zájmem a s okolnostmi případu. Dále porušily § 3 správního řádu, když nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v nezbytném rozsahu, a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřily dostatečné podklady pro svá rozhodnutí.
8. V *prvním žalobním bodě* napadal nepovolení změny č. 2. Uvedl, že mu v případě nepovolení změny obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty hrozí vážná újma, neboť by přišel o potenciální zdroj své obživy (zaměstnání na území ČR), a to v situaci, kdy v domovské zemi již nemá žádné pevné vazby a chce i nadále žít a pracovat v ČR. Nesouhlasil přitom, že neuvedl ani nedoložil, jaká vážná újma by mu hrozila. Uvedl, že je evidentní, že nevyhovění žádosti může znamenat ukončení platnosti jeho legálního pobytu na území ČR, což zjevně představuje vážnou újmu ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu. Za vážnou újmu lze označit i zvýšené náklady a časovou náročnost spojenou s vycestováním z území, potažmo podáním nové žádosti.
9. Ve *druhém žalobním bodu* namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že v řízení nebyla prokázána existence skutečností, které naplňují podmínku pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců. Nebyl dán ani důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty dle § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Nesouhlasil, že by údaje podstatné pro posouzení žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty v ní uvedené neodpovídaly skutečnosti.
10. K tomu poukázal na skutečnost, že dne 24. 8. 2016 byla OAM doručena pracovní smlouva uzavřená dne 13. 7. 2016 se společností FLAMONT s.r.o. na pracovní pozici montážní dělník, s platností od 15. 7. 2016 na dobu neurčitou, na pracovní místo, které je součástí centrální evidence volných pracovních míst pod č. 11 196 060 780 (dále jen „pracovní smlouva FLAMONT“). Dne 11. 11. 2016 požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty na volné pracovní místo č. 11 196 060 780, neboť mu bylo společností SOTEX INVEST s.r.o. sděleno, že jej již nemá zájem zaměstnávat. Bylo tedy zřejmé, že by mohl pracovat pouze pro společnost FLAMONT s.r.o., a proto o povolení změny č. 2 obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty žádal. Doplnil, že dne 17. 5.

2018 dodal OAM další pracovní smlouvu se společností FLAMONT s.r.o., a to ze dne 2. 1. 2018, na pracovní pozici dělník dřevovýroby.

11. Uzavřel, že jsou v jeho případě splněny všechny zákonné podmínky pro prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a to právě na zaměstnání u společnosti FLAMONT s.r.o. na pracovní pozici dělník dřevovýroby.
12. Ve *třetím žalobním bodu* namítal, že u výsledku dne 23. 7. 2018, kam se dostavil se svým zástupcem, na otázku, zda je schopen výslech absolvovat v českém jazyce a následně ho i v českém jazyce přečíst, odpověděl, že není a rád by požádal o nový termín výslechu s tlumočníkem. S ohledem na to OAM výslech ukončil. OAM měl tedy stanovit nový termín výslechu, což však neučinil.
13. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že byly splněny veškeré podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy. Nedošlo k pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a v daném případě neshledala porušení základních zásad správního řízení. V podrobnostech odkázala na své žalobou napadené rozhodnutí a žádala, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

15. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl důkazy, neboť účastníci řízení žádné důkazy nenavrhovali.
16. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Soud z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, podané žaloby, jakož i vyjádření žalované k žalobě ověřil skutkový stav a dospěl k závěru, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností v nezbytném rozsahu podle § 2 a § 3 správního řádu a posoudily zjištěný skutkový stav v souladu se zákonem.
18. Podstatou sporu je posouzení, zda správní orgány rozhodly o žádosti o změnu č. 2 a o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty v souladu se zákonem, či nikoli.
19. Skutkový stav věci je mezi stranami nesporný, proto jej soud z obsahu správního spisu pouze ověřil. Nadto soud ze správního spisu zjistily tyto pro věc podstatné informace:
20. Žalobce je státním příslušníkem Ruské federace, má plnoletou dceru, která má rovněž bydliště na území České republiky. Jeho otec, matka i bratr bydlí na území Ruské federace.
21. Z obsahu spisu nevyplývá, že by OAM nařídil po výsledku žalobce ze dne 23. 7. 2018, ukončeném pro nemožnost jeho vedení v českém jazyce, nový termín výslechu.

22. Dne 23. 7. 2018 rovněž proběhl výslech pana V. S., kterého se účastnil i zástupce žalobce. Při výslechu pan V. S. uvedl, že je jednatelem a jediným zaměstnancem společnosti SOTEX INVEST s.r.o., žalobce nezná a pracovní smlouvu s ním nepodepsal. Po předložení předmětné pracovní smlouvy pan V. S. navíc uvedl, že se podpis na pracovní smlouvě neshoduje s jeho podpisem.
23. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
24. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.*
25. Podle § 42g odst. 2 téhož zákona v rozhodném znění *žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména 1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky, 2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a 3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.*
26. Podle § 44a odst. 10 téhož zákona v rozhodném znění *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit.*
27. Podle § 46e odst. 1 věty první části první před čárkou téhož zákona v rozhodném znění *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 a dále.*
28. Podle § 56 odst. 1 písm. e) téhož zákona v rozhodném znění *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže předloží padělané anebo pozměněné náležitosti nebo údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti.*
29. Podle § 41 odst. 8 správního řádu *požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli brozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.*
30. Soud o žalobě uvažil takto:
31. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti *prvního žalobního bodu*, kterým žalovaný brojil prvostupňovému a druhostupňovému rozhodnutí o změně č. 2, jimiž byla zamítnuta

změna obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty a jež byly podkladem pro vydání prvostupňového a žalobou napadeného rozhodnutí. Obě zmiňovaná podkladová rozhodnutí byla vydána v režimu § 41 správního řádu, tedy jde o rozhodnutí předběžné povahy, která dle závěrů není možno napadnout žalobou přímo, nýbrž se lze bránit až proti jejich důsledkům v rámci soudního přezkumu finálního rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2019, č. j. 7 Azs 506/2018-19, ze dne 18. 2. 2016, č. j. 4 Azs 11/2016-22, ze dne 10. 12. 2009 č. j. 9 As 47/2009-115, ze dne 10. 12. 2009, č. j. 9 As 48/2009-105, či ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49). Třebaže se uvedená judikatura zabývala primárně povahou rozhodnutí o zmeškání úkonu či o navrácení v předešlý stav podle § 41 odst. 1 až 7 správního řádu, její závěry lze nepochybně vztáhnout i na rozhodnutí o nevyhovění žádosti o změnu obsahu žádosti podle odst. 8 téhož ustanovení, neboť i ta jsou svou povahou předběžná a do hmotných práv účastníků nezasahují přímo, nýbrž až ve spojení s rozhodnutím finálním (věcný přezkum rozhodnutí, jejichž podkladem byla negativní rozhodnutí podle § 41 odst. 8 správního řádu, byl navíc opakovaně připuštěn ve věcech neúspěšných registrací v tzv. systému Visapoint, viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 1. 2021, č. j. 7 Azs 139/2020-19, ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Azs 7/2020-39, a ze dne 3. 12. 2020, č. j. 1 Azs 389/2020-36). Žaloba je tedy přípustná, přičemž soud je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), povinen přezkoumat též zákonnost procesních rozhodnutí správních orgánů o změně č. 2 (tj. prvostupňového a druhostupňového rozhodnutí o změně č. 2).

32. Soud nevešel na *první žalobní bod*. Podle § 41 odst. 8 správního řádu může správní orgán povolit změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma. Žádost o změnu obsahu žádosti podle § 41 odst. 8 správního řádu je podáním návrhovým, v němž žadatel o povolení změny obsahu podání musí předně tvrdit a prokázat „hrozící vážnou újmu“. Při posuzování žádosti o povolení změny obsahu podání správní orgán rozhoduje na základě správního uvážení a nemá povinnost žádosti o povolení změny vyhovět. Správní orgán posuzuje závažnost hrozící újmy případ od případu, protože se jedná o neurčitý právní pojem, jak vyplývá i z rozsudku NSS ze dne 16. 4. 2020, č. j. 1 Azs 403/2019-28: „*Žadatel o povolení změny obsahu podání musí tvrdit a prokázat, že mu hrozí vážná újma. Na správním orgánu pak je, aby při posouzení žádosti o změnu obsahu podání zhodnotil, zda účastníkem řízení tvrzené a prokázané skutečnosti spadají do rozsahu neurčitého právního pojmu „hrozba vážné újmy“, a zda je tedy možno žádosti vyhovět.*“ Neodmyslitelnou roli přitom hrají „*skutkové okolnosti případu, vývoj procesní situace, ale především půdorys hmotného práva, na němž se odehrává správní řízení, jehož obsah má být modifikován*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2021, č. j. 7 Azs 139/2020-19) Návrhu na povolení změny by mělo být vyhověno zpravidla tehdy, je-li žadatel veden závažnými důvody, které nastaly bez jeho zavinění (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 12. 2021 č. j. 6 Azs 398/2020-34).
33. Bylo tedy na žalobci, jakožto žadateli o změnu obsahu podání, aby prokázal, že mu hrozí vážná újma v případě nepovolení změny obsahu podání. Žalobce v průběhu správního řízení poukazoval na možnost ukončení platnosti jeho legálního pobytu na území ČR, jakož i na zvýšené náklady a časovou náročnost spojenou s vycestováním z území, a případně podáním nové žádosti o zaměstnaneckou kartu. Svá tvrzení nicméně nijak nepodložil a neprokázal, ani netvrdil a neprokázal žádné další důvody, proč by mu v souvislosti s nepovolením změny obsahu žádosti hrozila vážná újma. Žalobce tak ostatně neučinil ani ve svých podáních správním orgánům.

34. Žalovaná ve druhostupňovém rozhodnutí o změně č. 2 (str. 3) výstižně uvádí: „Účastník řízení (tj. žalobce) správnímu orgánu I. stupně předestřel pouze obecná tvrzení ohledně nemožnosti obživy, ztráty vazeb k zemi původu a tamní špatné ekonomické podmínky, aniž by prokázal, že právě on bude stížen negativními důsledky nepovolení změny obsahu žádosti. Komise nevylučuje, že účastníkovi řízení může nějaká újma nepovolením změny obsahu vzniknout, avšak pro povolení změny se musí jednat o újmu vážnou a ta musí být dostatečně individualizována a prokázána. Komise uvádí, že vážná újma nemůže spočívat toliko ve skutečnosti, že cizinec musí v důsledku nevyhovění jeho žádosti opustit území.“
35. Při hodnocení rizika hrozící vážné újmy nelze odhlédnout od důvodu, proč žalobce usiloval o změnu č. 2. Ze spisového materiálu vyplynulo (svědecké výpovědi V. S.), že pracovní poměr žalobce se společností SOTEX INVEST s.r.o., na jehož podkladě žalobce žádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, ve skutečnosti nevznikl. Ostatně tuto skutečnost žalobce v žalobě ani v průběhu správního řízení nikterak nerozporoval. V projednávaném případě se tedy nejedná o situaci, kdy důvody zakládající nutnost změny obsahu žádosti nastaly bez zavinění žadatele, neboť žalobce k žádosti doložil pracovní smlouvu, která dle všeho neodpovídala skutečnosti, až následně usiloval o změnu obsahu žádosti uvedením nového zaměstnavatele. Soud nepopírá, že finanční náklady při podání nové žádosti žalobci pravděpodobně vzniknou, stejně tak je podání nové žádosti časově náročné (neboť je žádost o zaměstnaneckou kartu nutno podat dle § 169d odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců osobně na příslušném zastupitelském úřadě). Nutnost vycestovat a podat žádost prostřednictvím zastupitelského úřadu nelze však dle soudu v případě považovat za vážnou újmu. Za prvé cizincům totiž nepřísluší ústavně zaručené právo na pobyt na území ČR, jak to již judikoval i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 9. 6. 2004, sp. zn. III. ÚS 260/04: „Subjektivní ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území ČR neexistuje, když je věcí suverénního státu, za jakých (nediskriminujících) podmínek připustí pobyt cizinců na svém území.“ Za druhé žalobce mohl předejít nutnosti změny obsahu svého podání, pokud by nedokládal svou žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty pracovní smlouvou, která neodpovídala skutečnosti. Případnou újmu si tak způsobil žalobce sám.
36. Soud proto souhlasí se žalovanou, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu nepovolením změny obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty hrozila vážná újma. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem (správním řádem), když žádost o změnu č. 2 prvostupňovým rozhodnutím o změně č. 2 a následným potvrzujícím druhostupňovým rozhodnutím o změně č. 2 nepovolily.
37. Soud nevěšel ani na argumentaci *druhého žalobního bodu*. OAM shledal, že žalobce žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podložil pracovní smlouvou se společností SOTEX INVEST s.r.o., která neodpovídala skutečnosti. Tato pracovní smlouva totiž nebyla dle jednatele uvedené společnosti V. S. s žalobcem uzavřena, V. S. žalobce ani neznal a podpis na smlouvě uvedený nebyl V. S. (viz str. 4 prvostupňového rozhodnutí). K těmto zjištěním žalobce v žalobě ničeho nenamítal, svou argumentaci založil čistě na existenci pracovních smluv uzavřených mezi ním a společností FLAMONT s.r.o. OAM však nepovolil změnu č. 2 obsahu žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, tudíž při posouzení této žádosti nebylo možné vycházet z pracovních smluv se společností FLAMONT s.r.o., nýbrž pouze jen z původně doložených podkladů, tj. pracovní smlouvy se společností SOTEX INVEST s.r.o.

38. Soud dodává, že OAM se také dostatečně zabýval otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí o neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty do žalobcova života dle § 174a zákona o pobytu cizinců (viz str. 5 a 6 prvostupňového rozhodnutí). Žalobce mimo výše uvedené skutečnosti, kterými odůvodňoval již hrozbu vážné újmy při nepovolení změny č. 2, uvedl také skutečnost, že mu hrozí ztráta zaměstnání v ČR, k domovské zemi již nemá žádné pevné vazby. Také tato svá tvrzení žalobce nikterak nedoložil. OAM k tomu uvedl, že s žalobcem nebylo zahájeno řízení o správním vyhoštění, mohl si tedy po případném návratu do země původu požádat o některou z forem pobytového oprávnění na území ČR, tudíž mu nebyl zakázán pobyt na území ČR a nebylo mu omezeno udržení sociálních a rodinných vazeb. Dále OAM poukázal na skutečnosti, že dcera žalobce pobývající na území ČR je plnoletá, v zemi původu žijí žalobcovi rodiče a bratr, neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty tak nebude mít nepřiměřený dopad do žalobcova rodinného života. K dopadu do žalobcova soukromého života uvedl, že žalobce nedoložil, že by v ČR vlastnil nějaký nemovitý majetek, který by vyžadoval jeho osobní starost. OAM vzal při posouzení v potaz i délku žalobcova pobytu v ČR.
39. Soud se s úvahami a závěry OAM, potvrzenými žalobou napadeným rozhodnutím, ztotožňuje. Soud proto souhlasí s OAM, že rozhodnutí nemá nepřiměřený dopad do rodinného a soukromého života žalobce. K tomu soud opakuje, že žalobci nic nutnost vycestovat a podat žádost prostřednictvím zastupitelského úřadu nelze v případě cizince považovat za vážnou újmu ani nepřiměřený dopad do rodinného či soukromého života žalobce. Cizincům totiž nepřísluší ústavně zaručené právo na pobyt na území ČR, jak bylo uvedeno výše.
40. Soud tedy uzavírá, že v projednávaném případě byl dán důvod pro postup dle § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců a dle § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců.
41. Závěrem soud neshledal důvodným ani *třetí žalobní bod*, týkající se výsledku žalobce. Soud k tomu uvádí, že správní řád nestanovuje správnímu orgánu povinnost provádět výslech účastníka řízení. Účastník je povinen uvádět svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech a vyjadřovat se k důkazům prostřednictvím svých podání, návrhů apod., jak vyplývá i z rozsudku NSS ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29, na který odkazuje i žalovaná v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Nestanovení náhradního termínu výsledku proto nemohlo založit nezákonnost rozhodnutí, pokud po celou dobu řízení bylo žalobci umožněno činit podání, předkládat důkazy nahlížet do spisu a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí. Ze spisového materiálu přitom nevyplývá, že by provedení těchto uvedených úkonů bylo žalobci jakkoli odepřeno, naopak je z něj patrné, že žalobce tyto možnosti prostřednictvím svého zástupce využíval. Soud má navíc shodně s žalovanou za to, že žalovaná i OAM i bez provedení výsledku žalobce měly dostatek podkladů a důkazů pro svá rozhodnutí.
42. Soud neshledal, že by správní orgány porušily § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřily dostatečné podklady pro svá rozhodnutí. Naopak soud uvádí, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, šetřily oprávněné zájmy žalobce a dbaly na soulad přijatého řešení s veřejným zájmem a s okolnostmi případu (když posuzovaly potenciální hrozbu vážné újmy a přiměřenost dopadů rozhodnutí o neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty). Správní orgány též zjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v nezbytném rozsahu, a opatřily si dostatečné podklady pro svá rozhodnutí.

43. Soud proto uzavírá, že správní orgány při vydání žalobou napadeného a prvestupňového rozhodnutí, jakož i prvestupňového a druhostupňového rozhodnutí o změně č. 2, postupovaly v souladu se zákonem.

V. Závěr a náklady řízení

44. Na základě uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 27. května 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu